

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1320/2018
05.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стојана Такића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.103/2017 од 08.12.2017. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1.бр.341/18 од 20.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стојана Такића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.103/2017 од 08.12.2017. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1.бр.341/18 од 20.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.103/2017 од 08.12.2017. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати Вишем јавном тужилаштву у Нишу износ од 242.006,33 динара и да на име паушала исплати Вишем суду у Нишу износ од 8.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да на име имовинскоправног захтева исплати ПД „ББ“ ДОО износ од 4.273.615,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу ЗКж1.бр.341/18 од 20.08.2018. године делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу, па је преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.103/2017 од 08.12.2017. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА за кривично дело проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, док су одбијене као неосноване у преосталом делу жалба Вишег

јавног тужиоца у Нишу и у целости жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Стојан Такић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) и 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да у складу са одредбом члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.103/2017 од 08.12.2017. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1.бр.341/18 од 20.08.2018. године тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ или да у складу са одредбом члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине у целости наведене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење побијане правноснажне пресуде одложи, с обзиром на садржај захтева.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива. Поред тога, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су разлози побијаних пресуда противречни изреци, те да су дати разлози о одлучним чињеницама потпуно нејасни и у знатној мери противречни, а да другостепени суд није ценио жалбене наводе одбране, као и да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, због чега се не може испитати правилност и законитост пресуде. Осим тога, као разлог подношења захтева се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из

члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. Такође, у образложењу захтева се наводи и да како током поступка није на несумњив начин утврђено да је окривљени учинио кривично дело проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим, то га је требало ослободити од оптужбе, те се указује да суд приликом одлучивања није узео у обзир усаглашени налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке у погледу износа насталог мањка у целокупном пословању окривљеног и оштећеног, као и исказ сведока ВВ, а оспорава се и оцена исказа оштећеног, а који сви наводи браниоца окривљеног по налажењу Врховног касационог суда представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и оцене доказа дате од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Такође, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, при чему само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи у чему се ова повреда закона тачно састоји, па је стога и овај разлог недозвољен.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стојана Такића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић